

Портал «Гречка»

<http://gre4ka.info/kultura/19612-prem-iera-kirovohradskoho-teatru-tsyhanka-aza-ekshn-erotyka-i-ukrainizovani-romale-foto>

ПРЕМ'ЄРА КІРОВОГРАДСЬКОГО ТЕАТРУ "ЦИГАНКА АЗА": ЕКШН, ЕРОТИКА Й УКРАЇНІЗОВАНІ РОМАЛЕ (ФОТО)

Субота, 27 червня 2015

Театральний сезон у Кіровограді актори українського академічного музично-драматичного театру ім. М. Кропивницького закрили прем'єрою.

На завершення режисери вирішили вразити кіровоградського глядача наповал - запропонувати таку кухню, якої не пропонував театр, мабуть, ніколи. Мюзикл у двох діях "Циганка Аза" за твором Михайла Старицького у режисурі Євгена Курмана - театральньо-кінематографічна суміш із якісним музичним супроводом і легкою еротикою.

Привабливий циган Василь (грає заслужений артист України Олександр Ярошенко) закохується у сільську дівчину Галю (Олена Урванцова) і, незважаючи на прокльони циган рідного табору, забирає її з самого сватання й присягає їй у вірності. За непокору хворому батькові, який силою намагається видати єдину доньку за молодого панича, Галі зрікаються всі рідні. Тож світ двох покинутих на самих себе закоханих стає не таким, яким був у мріях: молода господиня прагне сімейного благополуччя й домашнього затишку, вільний циган так і не стає добрим господарем і мріє про безтурботне таборове життя. Навіть очікування первістка не прикрашає злидні Галі й Василя. І саме в той момент, коли в родині має з'явитись щастя, до села повертаються цигани, серед яких і зваблива Аза (Олеся Бушмакіна), до якої Василь небайдужий. Усі пристрасті розгортаються саме на території табору. Василь мічється між двома жінками, не знаючи кого обрати: Галю, якій присягав, чи темпераменту і пристрасну Азу. Коли вибір змушує робити одна з жінок, Василь береться за ножа і вдається до вбивства.

За словами режисера Євгена Курмана, сюжет драматичного твору Старицького фактично збережений. Інтерпретували долю Галі, яка у кіровоградській постановці народжує доньку. Ймовірно, таким чином режисери залишають сюжет недосказаним і змушують задуматись про те чи повертається Василь до власної дитини.

Абсолютною авторською ідеєю в кіровоградській "Циганці Азі" є музичний супровід і костюми. Музику писав спеціально для вистави заслужений діяч

мистецтв України Євген Кулаков. Ноти світових рок-хітів, присутність електрогітари, ехо голосів, що додає дії кривавості, гра світла, спецефекти - усе це створює ефект голівудського кінематографу. Зрештою, режисери давно відійшли від реалістичної і традиційної манери у постановках, віддавши перевагу мюзиклам.

Оригінальність костюмів помітна саме у вбранні циган, які просто таки збурхують море емоцій і рухів на сцені. Ромале в уявленні художника з костюмів Наталі Ридванецької дещо українізовані: білі сорочки, покроєні за принципом української сорочки, квітасті світлі і червоні спідниці з широкими поясами, пастельних кольорів штани у чоловіків, які теж на перший погляд нагадують шаровари. Втім пристрасні танці, циганська мова, яка використовувалась не тільки в піснях, а й у діалогах, змушує відкинути усі сумніви щодо автентичності вольного народу на сцені. До того ж, обираючи саме такий образ, постановники хотіли відійти від стереотипного і давно впізнаваного вигляду циган.

Після вистави можна було почути неоднозначні відгуки щодо насиченості діалогів циганською мовою. Мовляв, забагато, глядачеві незрозуміло. Однак саме таким чином актори вдало передають емоцію: обурення, ненависть, кохання. Незважаючи на те, що незнайомої мови у виставі було дійсно немало, актори, тим не менш, вжилися у роль і показали, ніби вона стала їм рідною. Помилки у вимові, запинки і неправильні наголоси помітять лише представники вільної національності та знавці циганської мови.

"Циганка Аза" із категорії тих вистав, які краще дивитись без дітей. Ті глядачі, які не знали на кого полишити своє чадо, інколи затуляли йому очі, після чого, ледве не голосніше за голос акторів, мале питалось: "Все? Вже можна дивитись?". Звабливі танці Ази й інтимні сцени закоханих, представлені у техніці гра тіней, показове оголення ніг і плечей, пристрасні поцілунки подекуди викличуть збудження і фантазію навіть у самого глядача.

Обираючи легкий жанр для вистави, режисери, тим не менш, не полишають без уваги і підтекстів чи то закодованих символів. Вже вдруге активно використовується коло не лише для зміни декорацій (до цього використали в "Хазяїні"). Рух по колу акторів показує плинність часу, перебирання думок, бумеранг образ і почуттів.

До речі, у виставі використовуються абсолютно нові декорації. Чи не вперше українська хата представлена без великої кількості рушників та візерунків на стінах, столів і лавок. З допомогою тканин, зображень на них і світла на сцені змінюється день і ніч. Раніше для цього використовувались звук і світло, рідше

дрібні ліхтарики на задньому тлі. Не полишають без уваги і колеса від українських возів та стрічки, що причіплені під "дахом" сцени.

Без сумніву вистава "Циганка Аза" одна із найкращих в репертуарі останніх років. Її із упевненістю можна везти на всеукраїнські й міжнародні фестивалі. Із негативного по собі залишили лише гучні мікрофони, що на високих нотах явно різали слух. Неприродності у грі додала і черезмірна активність і різкі рухи, подекуди підстрибування, Галі на останньому місяці вагітності, зважаючи на те, як вона часто тримається за живіт, намагаючись полегшити біль. Однак емоційна й реалістична гра Олени Урванцової, зрештої як і інших ключових акторів (варто відмітити також гру Інни Дорошенко в ролі Гордилі, матері Ази та Володимира Бідаша у ролі Апраша), затушовує усі внутрішні дисонанси й полишає глядача сам на сам з вічною проблемою кохання.